

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 87.

Z KRAKOWA DNIA 29 PAZDZIERNIKA 1823 ROKU WE ŚRODĘ.

Z Warszawy d. 21 Października.

Donieśliśmy już dawniej o do trzeźnieniu bandy włóczęgów i złodzieiów w Włodzkiem Sandomierskiem w lasach Sto-Krzyskich i o schwytaniu dwóch tak się zdrajc herasztów. Mimo tego, później dostrzeżono w niektórych miejscach kilku włóczęgów, co wznowiło niespokojność mieszkańców; dla zaradzenia temu, post nowione jest przecięcie lasów, niemniej uskutecznienie obławy w całym Woiewodztwie, tak dla wyśledzenia zbrodniarzy, iako i dla wytępienia wilków, których się bardzo wiele okazuje.

Z Częstochowy d. 8 Października.

Miasto Częstochowa składające się z starego i nowego Miasta osobno położonych nad rzeką Wartą i w bliskości Szląska, oraz opatrzone będąc kamieniem do murowania zdatnym i wapnem; nadto przy corocznym napływie kilkukroć sto tysięcy ludzi przybywających z różnych krajów w drodze pobożney pielgrzymki na odpust, ciągle przez całe lato odbywający się w klasztorze Jasnogórskim, podaje rzadką sposobność do założenia osad fabrycznych. — Wszakże przedmiot ten nie uszedł baczności Rząd-

du, i w tym celu zechawszy w dniu 26 Września r. b. JW. Hrabia Sumiński, Radca Stanu, Dyrektor Jeneralny Poczty i Policji, prezydujący w Kommissyi Miast; JW. Prezes Kommissyi Woiew: Kaliskiego; W. Duoin, Kommissarz delegowany w toż Woiew: przez JO. Xiecia Namiestnika Królewskiego do regulowania Miast i zakładów fabrycznych; miejscowy Kommissarz Obwodowy W. Podczaski i inni do tego potrzebni Urzędnicy, za wspólnem porozumieniem się z sobą, ułożyli plan połączenia obu dwóch Miast starey i nowej Częstochowy. — Plan ten łączy oraz w sobie upiększenie tej z natury i wspaniałemi świątyniami przyozdobionej okolicy. — W kierunku od klasztoru Jasnogórskiego głównego z piękney struktury, wielkości i bogactwa, położonego na wzgórzu panującym na kilka mil odległości, wyprowadzona jest ulica pod nazwiskiem Panny Maryi, ćwierć mili długa do starey Częstochowy na prost znajdującego się tamże Kościoła farnego, a druga ulica z iney strojy na prost Kościoła S. Barbary. — Obiedwie ulice szerokości 75 łokci mające, wysadzone będą drzewami, dla zrobienia ulicy spaceroway, obok ktorey budować się będą domy. —

Przed Kościołem Jasnogórskim, gdzie podczas odpustów po kilkudziesiąt tysięcy zgromadza się ludzi, zrobiony jest stosownej wielkości plac, który drzewami wysadzony i klombami upiększony zostanie; w środku nowej ulicy Panny Maryi będzie plac przed Kościołem S. Jakóba, który kosztem prywatnym restaurowany zostanie, i gdzie Ratusz wspólny obudwom Miastom teraz połączonym, wystawiony być ma; trzeci zaś rynek będzie na końcu tejże ulicy przed Kościołem farnym w starej Częstochowie. — Przy tych rynkach i ulicach 14 placów do budowania wyznaczono. — Miasta dawne podobnie uregulowane zostaną, a dla Starozakonnych osobny Rewir do odbudowania się wskazanym będzie. Na żądanie pobożnych mieszkańców tamiecznych Miast dla pobłogosławienia nowym zakładom, odprawiło się w Niedzielę d. 5 Października r. b. solenne nabożeństwo w Kościele farnym w starej Częstochowie celebrowane przez W. JX. Lichowskiego, Jenerała Paulinów, a z tamtąd dla poświęcenia nowo założonych ulic i placów, wyszła processya do Kościoła Jasnogórskiego, gdzie celebrował Mszą W. JX. Skibiński Przeor Paulinów, a miał stosowną przemowę W. JX. Lebert Proboszcz z Mętowa, w której zgromadzonym na ten obrzęd Obywatelom Miast obudwóch zamiary dobroczynne Rządu krajowego wyłożywszy, szczerą modły do Boga Rodzicy Maryi i od wieków łaskami słynący, ażeby owym zamiarom dążącym do wzrostu tego miejsca ciągle błogosławiąc, sadowiły pod murami świętego Jey przybytku ludu pod swoją wielowładną przybytnową opiekę. — Przytomni byli temu

obrzędowi JW. Prezes Kommissyi Woiewódzkiej, W. Kommissarz regulujący Miasta, i W. Kommissarz Podczaski w Obwód Delegowany, tudzież inni miejscowi Urzędnicy, goście przyjezdni, i Obywatele obudwóch Miast.

Dnia zaś 6 rozdawane były place do zabudowania się chęć mającym, na które tak było wiele ubiegających się, iż znaczna już część rozebrana, pod warunkiem budowania Domów murowanych o piętrze na wiosnę r. p. a nawet Obywatele z okolicy wzięli pewną ilość placów, na których dla własnej wygody i łatwości osiadania fabrykantów budować będą ozdobne domy. — Spodziewać się można, iż przeszło 49 Domów roku przyszłego stanie, co ułatwi dla fabrykantów także osiedlić się mających na tem pomieszkaniach, a dla budujących zapewni pewną korzyść, które tem bardziej powiększą się, im większa liczba fabrykantów osiedlić będzie, do czego Rząd opieczętujący się tak dzielnie fabrykami, w pomoc zapewne przybędzie.

Od granic Hiszpańskich d. 10 Października.

D. 3 b. m. działa z Krdony przybyły przed Urgel. Dowódca Francuzkiego opasującego tę twierdzę woyska i Ramagosa wystawili dwie znaczne kolonny dla ich przyjęcia i uważania nieprzyjaciela, czyli nie pokusi się do zrobienia z twierdzy wycieczki. Jakoż wyruszyło kilka oddziałów pułku Majorki i z baterii dawano ognia, bez zrzucenia jednak najmniejszej szkody. Gdy się to dokończyło konstytucyjny Gubernator Vigo stał na wale i przypatrywał się przez szkło woyskom naszem, które prowadziły działa. Ramagosa rozkazał sprzy-

mierzonom Francuzko-Hiszpańskiemu wyskakiwać się na górze i wystrzelić do waju, co tak trafiało nastąpiło, że Vigo ciężko ranny od razu spadł z waju.

Mina miał do Rejencyi pisać, iż jeżeli Riego będzie na śmierć skazany, tedy on toż uczyni z swoimi jeńcami pomiędzy ktoremi znajduje się dwóch Arcybiskupów.

Marszałek Moncey udać się do Arenas del Marum, dla znajdowania się bliżej wód mineralnych w Caldes.

Z Madrytu d. 8 Października.

Na drodze od Puerto Santa Maria aż do stolicy tutejszy będą dla podróży N. Króla rozstawione korpusy wojska. Oczekujemy tu J. K. Mci na końcu Października. Na wiadomość o zajęciu przez wojska Francuzkie Kadyxu i wyspy Leon odśpiewane tu zostało *Te Deum* i miasto było oświecone. Radość nasza nie zna granic i co wieczor pięknie jest miasto oświecone. Z taką radością obchodzą i inne miasta szczęśliwe zdarzenie dni ostatnich. Popiersie Króla noszone jest przy powszechnych okrzykach po ulicach. W St. Sebastian jeden tylko pułk Cesarza Alexandra wykrzyknął jeszcze: niech żyje konstytucya!

Wiktor Saez, Minister spraw zagranicznych, którego Król upoważnił do kierowania sprawami rządu aż do swego przybycia, jest kanonikiem katedralnym w Toledo. Był on spowiednikiem Królewskim przed 7 Marca 1820, a podczas rządu Stanów żył w Toledo bez ściągania przeciw sobie nienawiści, chociaż nieprzesadzał dawać Królowi nie podejrzanych dowódców swej przychylności. Jest to oświecony mąż, i osobom

tylko takiego charakteru udać się mogło przewyciężyć trudności, jakie na początku przywrócenia tronu Rząd natrafiał.

Rejencya składając rządy wydała do narodu odezwę, w której przyrzeka Hiszpanii nowy i szczęśliwy zawód.

Riego skazany został na śmierć i wyrok posłano Królowi do zatwierdzenia.

Jenerał Larochjaquelin odniósł znowu w Estramadurze nad konstytucjonistami zwycięstwo i to w tej samej okolicy, w której ich dawniej pobili.

Francuzi weszli d. 30 Wrzesnia pod Jenerałem Burk do Zamora, i oprócz Lopes Bannos poddali się Królowi Miranda i Merlos. — Niepotwierdziła się jednak wieść, jakoby Pułkownik Amor z 1000 konnicy kapitulował, chciał on odbić Riego, ale nierychło nadebrał.

Rejencya przywróciła dawny zwyczaj, iż uczniowie po uniwersytetach nie będą jak tylko w długich sukniach do nauk przypuszczanemi.

Z Paryża d. 13 Października.

Pierwsza dywizya pod Jenerałem Oberbert przy wniściu swoim do Kadyxu z największą radością była od mieszkańców przyjęta, i chociaż Xze Anguleme rozkazał wywiesić tylko z wież czerwoną Hiszpańską banderę, mieszkańcy żądali jednak, aby obok niej powiewała Francuzka.

Milicyie (jak z Puerto Santa Maria piszą) zaniknęły bramy Kadyxkie i wzbraniały się poddać, póki im sam Król nie postał rozkazu, aby miasto oddały Francuzom, któremu zadosyć czyniąc, d. 2 upuścili Francuzów. Postępek milicyi okazuje dokładnie, iż rewolucya

Hiszpańska niczem! więcej nie była, iak tylko powstałem wojskowem. Lud Hiszpański tak głębokiem przejęty jest uszanowaniem dla swojego Króla, iż do Ferdynanda nie mogą być zastósowane słowa Karola Igo: że uwięzienie Króla wyrównywa iego grobowi. — Eskadra nasza weszła d. 3 do portu Kadyxkiego, a d. 4 opuściły Hiszpańskie woyska całą wyspę. Milicye składały z rozkazu Króla broń i udały się do domów, do czego wydawane im są w San Lucar paszporty. Ktoby temu rozkazowi nie uczynił zadosyć, poczytany będzie za zdrajcę i buntownika — Xże Infantado obeymuje dowództwo nad wszystkimi Hiszpańskimi woyskami, a Jenerał Bourmont mianowany jest z strony Francuzkiej dowódcą wszystkich woysk w Andaluzyi.

Od chwili, w której N. Król od wszystkich w Puerto Santa Maria zebranych wysokich osób przyjęty został, a lud rzucił mu się do nóg, ulica prowadząca do iego mieszkania zapelniona ciągle jest tłumami ludu. Po oświeceniu miasta w nocy z d. 1 na 2gi, odśpiewane nazajutrz zostało uroczyste *Te Deum*, na którym znajdowała się cała rodzina Królewska i wszystkie obecne wysokie osoby. Potem Xże Angouleme przedstawił J. K. M. wszystkich wyższych wojskowych i cywilnych urzędników. Gdy Ballasteros stawił się przed Monarchą, odwrócił się od niego, i odmówił mu nawet prywatnego posłuchania, o które prosił. D. 2 jeszcze o godzinie 4tej z południa pojechał Król do Sewilli. Xże Angouleme odprowadził Monarchę iadąc konno około iego powozu daleko za miasto. D. 3 przybył J. K. M. do Xe-

res, a nazajutrz udał się do Sewilli, gdzie postanowił 8 dni zabawić.

Posel Angielski, P. A'Court, który oddalił się był do Gibraltaru, zjechał już do Hiszpanii, dla zajęcia napowrót z rozkazu swojego Rządu przeznaczenia swego przy Dworze Hiszpańskim.

Król Ferdynand zaraz po przybyciu swoim do Puerto Santa Maria, wydał następujący wyrok:

Wiadome są wzzystkiem moim poddanym gorszące publiczne czyny, które poprzedziły zaprowadzenie demokracji konstytucyi Kadyxkiej w Marcu 1820 równie iak te, które iey zaprowadzeniu towarzyszyły i potem nastąpiły. Zbrodnicza zdrada, hańbi ca podłość, okropne targnienie się na moją Królewską Osobę i gwałty były sposobami, przez które oycowski mój Rząd do szczytu na demokratyczne prawodawstwo zamieniono, które stało się okropnem źródłem nieszczęść i klęski. Poddani moi mądrzy, umiarkowani i przyzwyczajeni do dawnych ustaw, które od wieków ich przodków uszczęśliwiały, okazali w krótkce publiczny i powszechny wstręt i pogardę przeciw nowemu Rządowi, i wszystkie klasy ludu moiego, poznały nieszczęścia z nowego urzędzenia wynikające. W imieniu i za pomocą konstytucyi panowała tyranija; przy tajnych intrygach nikt nie mógł odwołać się do porządku i sprawiedliwości, nikt nie mógł być posłusznym ustawom, które podłość i zdrada stanowiły, i które popierane przemocą, wprowadziły straszny nieład, niszczącą bez równość i powszechny ucisk. Ze wszystkich serc słyszeć się dło głośne życzenie obalenia tyrańskiej konsty-

tucyi i prawodawstwa, które w początku swoim były niegodziwe, w kształcie bezprawne, a w osnowie nieszlusnej; życie utrzymywania S. Religii ojców swoich, kardynałów praw państwa i prawnie odziedziczonych i od moich poddanych uroczyście zaprzysiężonych praw Królewskich. Powszechnie narzekanie narodu nie było daremnem. W wszystkich prowincjach tworzyły się zbrojne korpusy, które połączyły się przeciw konstytucyjnemu żołnierzom. Już zwyciężające, już zwyciężone, pozostały jednak stale wierni sprawie Religii i Monarchii, i nieścisłość szczęścia wojny niep. trafiła oślabić ich zapalu do świętych Przedmiotów, nad których utratę śmierć przenosiły, i Hiszpania okazała całej Europie, iż jeżeli w łonie swoim posiadała wyrodných ludzi i buntownicze dzieci, w ogóle wszelako naród przywiązany jest całą duszą do Religii, Monarchii i prawego swojego Króla. Cała Europa wiedziała, że ja i moja rodzina zylisimy w więzieniu, znała pożałowania godny stan wiernych moich poddanych i wiedziała jak zgubne zasady Aienści Hiszpańscy wszędzie rozszerzali. Europa postanowiła więc położyć koniec temu powszechnie gorszącemu stanowi rzeczy, któryco raz dalecy szerząc się groził obaleniem wszystkich tronów, ustaw, religii i obyczajności. Francya upoważnioną została do uskutecznienia tego świętego postanowienia, i w kilku miesiącach przewyciężyła wszystkie usiłowania buntowników, którzy na nieszczęście Hiszpanii zebrali się z wszystkich krajów Europy do znanej z wierności i prawności oyczyzny. Wysoki mój i kochany Kuzyn, Xze Angouleme, na czele walecznego woyska, w całej Hiszpa-

nii zwycięzca, wydobyl mnie z niewoli, w której zostawałem, i wrócił wiernym zawsze moim oddanym. Przez szlachetne postanowienie wysokich moich Sprzymierzyńców i śmiałe działania moiego Kuzyna, Xcia Angouleme, a nadewszystko ręką Wszechmocnego na tron S. Ferdynanda przywrócony, pragnę zapobiedz nagłemu potrzebom ludów moich i w pierwszej chwili uwolnienia mego następującą prawdziwą wolą moją oznajmić: 1) Wszystkie czyny tak zwanego konstytucyjnego Rządu, które od 7 Marca 1820 do 1go Października 1823 na mój lud się rozciągały, jakiego bądź są rodzaju, ogłaszam za zadane, ponieważ przez cały ten przeciąg czasu nie byłem wolny, i rozkazy, uchwały i rozporządzenia, które Rząd mimo mego woli wydawał, przymuszony byłem sankcyjonować i kazać uskutecznić. 2) Zastwierdzam to wszystko, co tymczasowa rządowa Junta, a potem Rejencyja postanowiły, póki sam niepowezmę należyte wiadomości o potrzebie moich poddanych, dla wydania stosownych ustaw i przedsięwzięcia dążących ku ich dobru i uszczęśliwieniu środków, co jest przedmiotem ustawicznych moich życzeń. — Ręką J. K. M. w Puerto Santa Maria d. 1 Października 1823 podpisano.

Z Puerto Santa Maria wysłanemi zostali goney z rozkazami Królewskimi do wszystkich korpusow woyska, aby broń złożyły.

Podług listu z tegoż miasta pod d. 29 Września członki Stanów oddalić się z Kadyksu miały na fegacie, która przez eskadrę Francuzką zatrzymaną była, ale gdy podróżni okazali ręką Króla Hiszpań-

skiego podpisane paszporty, dozwołono iey daley płynąć.

Zapewnił, iż gwardya nasza powróci na okręgach do Francyi.

Zaraźliwa choroba w Passagos uważana jest przez lekarzów za ukończoną.

„Woyna jest nieodzowną (rzekł Król w izbie i eputowanych przy otwarciu ostatnich posiedzeń) lecz starać się będę zmniejszyć iey przestrzeń i tak naykrótszą ię uczynić; przedsięwziętą tylko będzie dla utrzymania pokoju, który przy terażniejszym (owczesnem) położeniu Hiszpanii nie jest podobaym. Skoro Król Ferdynand będzie wolny i z wolney swej woli nada swoim ludem instytucye, które tylko od niego otrzymać mogą, zapewni ich spokojność, odcymie Francyi słuszną obawę, na ówczas zaraz przyrzekam Wam, Moi Panowie, uroczyście, iż wstrzymam kroki nieprzyjacielskie. „

Spelnily się słowa Królewskie, i mimo rozściewań przez złe języki nie odstąpiono w niczem od wyrzeczonych przez Króla zasad. — Naypierwszą chorągwią, na którą woyska prawego naszego tronu natrafily, była trzech kolorowa; lecz ieden wystrzał z działa obalił zwodniczy ten znak, i pamięć zwycięstw obudziła się w sercach naszych żołnierzy. Tu rozpoczęła się pamiętna ta kampania, w której doświadczeni wojownicy dziwią się odwadze Xcia Angouleme. Pod dawnym i sławą okrytym Marszałkiem otrzymała Kataloniia oddzielne woysko, a Jenerałowie Damas, Donadieu, Curial, Eroles, okazali co czynność, cierpliwość i męztwo zdolną dokazać. Twierdze w Biskai i Nawarze opasali Jenerałowie Hohenlohe,

Canuel i d'Espagne, a prowincyye z tey strony Ebru zajęte przez woyska nasze zostały. Molitor i Burk postąpili z swemi korpusami w różnych kierunkach naprzód. Pod Lograno pobił Molitor Hiszpanów, potem oswobodziwszy prowincyye Walencyi i Murcyi z iarzma rewolucyynego, przymusił przed Granadą Ballasterosa do kapitulacyi. J. Burk wyparł buntowników z Galicyi i Asturyi, nareszcie naklonił Morilla do poddania się. Przed Kadyxem połączyć się mieli Molitor i Burk, i gdy oni oczyszczali wschodnie brzegi Hiszpanii, trzecia kolonna która środek pomiędzy niemi stanowiła, poszła naykrótszą drogą pod rozkazami Xcia Jeneralissimi przeciw tey ostatney rewolucyonistów warowni. W Madrycie zabawił Xże chwilę, nadał Hiszpanii Rząd prawy, który wielkie Mocarstwa stałego ładu uznały, k erował dalszemi pochodami Burka i Molitora, i wysłał Jenerałów Bourmont i Bordesoulle naprzód przed sobą, a w chwili stanowczey sami stanął przed Kadyxem, zdobył Tracedero, bombardował do sławney z niewyciężenia kolebki konstytucyi Stanów; iemu musiano bramy otworzyć i Król wię ien został przez niego uwolniony. — Gdy się to działo Marszałek Lauriston przybył z nowym odwo-dem, zdobył Pampelonę, a idąc przeciw Leridzie, dla przyspieszenia upadku rewolucyi w Katalonii, po świetnych potyczkach pod Lers, &c. poddały się twierdze Figueras, St. Sebastian i Santona; a tak do 25,000 woyska, które przeciw tem twierdom użyte było, mogło dalsze czynić działania. — Od rzeki Bidasao postąpiło woysko Francuzkie naprzód i w przeciągu 6 miesięcy podbiło wszy

stkie okolice Hiszpanii przez bitwy, oblężenia i szturmy, wyjąwszy Katalonię i Asturię, aż do odnogi Kadyxkiej, pod którą potęgą Napoleona rozbitą została. — Nowo odrodzona nasza siła morską zwyciężyła pod Algesiras, zdobyła warownią Santi Petri i otworzyła nam drogę do wyspy Leon. Wszystko to było w pan ale i po rycersku skuteczne, przez co Hiszpania oswobodzoną została, a Francya przypisać sobie może wielką chwałę, iż zabroniła korsarstwa, czyli rozbojów, które w barbarzyńskich czasach na morzu zachodziły, zapewnić prawo własności, które przez cywilizowane narody w wojnach lądowych zachowane bywa.

Przy wkroczeniu naszym do Hiszpanii zachodziło pytanie: istnieć Francya lub nie? mamyż wojsko lub nie? będąż nasi żołnierze wierniemi białej chorągwi, gdy użyte będą wszystkie sposoby do odwiedzenia ich od wiary? Najlepsze duchy były przez ustawiczne bluznierstwo w wątpliwość wprowadzane, które usunięciem konieczne być musiały, ażeby odjąć niepewność naszym przedsięwzięciom. Błędy Hiszpanii i moralne jej zgorzenie musiały być od Francyi odwróconemi. Pierwsza wojna, w której chorągwie prawego Rządu zwyciężały, pierwsza wojna, którą Francya od zaprowadzenia konstytucyi i wolności druku przedsięwzięła, uwolniła nas od możliwości powrotu rewolucyi.

Leczenie Xcia Burbon idzie pomyślnie.

D. 10 Nuncyusz Apostolski de Machi oddał N. Królowi list od Oyca S. Leona XII. D. 11 Ambassadorsowie Austriacki i Rosyyski mieli prywatne u J. K. Mci posłuchania.

Wystawienia płodów przyniosły tu narodowego pozostać małą aż do powrotu Xcia Angouleme z Hiszpanii.

Układ względem pożyczki 4 mil. Pr. dla Hiszpanii z Bankierem Guehard w Paryżu zawarty, został w zupełności przez Rejencyą zatwierdzony.

Niełaki Schumann z Frankfurta, który długo udawał liberalistę i wielu ludzi, z którymi nigdy nie mówił, pojął za podejrzanych, gdy nakoniec wydało się jego oszustwo, ażeby nie był przed Sąd stawionym, sam odebrał sobie z pistoletu życie. Znajdują się kraje (dodać dziennik Handlowy) w których podobnie poczciwi ludzie nie biorą tak ostro rzeczy.

Z Londynu d. 10 Października.

Gdy wczoraj rozeszła się wiadomość o uwolnieniu Króla Hiszpańskiego, podniosły się zaraz papiery, lecz potem cokolwiek znowu spadły.

Zrobiony dziś obrachunek w bieżącym skarbowym z kwartalnego dochodu wypadł bardzo pomyślnie. Cła powiększyły się w ostatnim kwartale o 400,000 Fs. Inne dochody nie były tak obfite, osobliwie podatek konsumpcyjny. Wszelako wszystkie dochody były w tym kwartale o 2 do 300,000 Fs. większe niż w roku zeszłym w tymże kwartale.

Posel Francuzki, Xze Polignac, miał wczoraj naradę z Ministrem Canning.

W Gospodzie Loyds oznajmiono wczoraj, iż Rząd chce nająć okręt obymujący 1000 beczek, dla zawiezienia amunicyi i potrzeb wojennych na wyspy Jońskie.

Wojenna szalupa Redwing, która d. 8 b. m. z Kadyxu do Portsmouth przybyła, przywieść miała pismo od P. A'Court do Ministra Canning.

Do krain Chilli, Buenos-Ayres i Meksyku mianował już Rząd nasz 3 Konsulów; 4ty ma wkrótce być do Kolumbii przeznaczony. Dwaj odebrali już zlecenie, aby w tym jeszcze miesiącu na miejsca swojego przeznaczenia odpłynęli.

Pułkownik Light, towarzysz Jenerała Wilson, który dla ran w Korunie pozostać musiał i dostał się w niewolę Francuzką, otrzymał od Jenerała Burk zapewnienie, iż jak tylko stan jego zdrowia pozwoli, będzie mógł do Anglii odpłynąć. W tem zaufaniu udał się pułkownik do leżących o 8 mil Angielskich od Koruny wód Artiero, a czując się po ich używaniu zdrowym, chciał udać się na stojący w porcie bryg Angielski i odpłynąć do Gibraltaru. Tymczasem oddalił się Jenerał Burk i obiał po nim dowództwo Jenerał Tisois. Temu podał Hiszpański Jenerał Morillo mocne przełożenie, że Pułkownik Light niewłaściwie schadził z konstytucyjnemi stronnikami, uścisnę w Korunie wzniesienie rokoszu, Hiszpańskie władze pogardza i natrzęsa się z opieki Angielskiego Konsula. Pułkownik bardzo łatwo usprawiedliwił się z tych obwinień przed łagodnym Jenerałem Francuzkim; wszelako, aby Tisois był w stanie zasłonić go przeciw rozrządzeniom oskarżających go Hiszpanów, musiał przyrzec słowem honoru: iż nie opuści miasta i uważanym będzie jako jeniec Francuzki. Zdołał on teraz, iż nie opuścił rady Jenerała Burk i nie opuścił zaraz Hiszpanii. Jenerał Morillo nie wiele miał na wpływu w Korunie i Galicji, i nie jest lubiany.

List z Hawanny pod d. 8 Sierpnia zawiera co następuje: Odkryty tu został pisek i już pięć zł. 200 należących do

niego osób uwięziono. Spiskowi Fr. Garay, regidor, kilka członków rady stanu, jeden porucznik od artelervi, jeden drukarz i jego pomocnicy, bogaty bardzo mieszkaniec z Puerto Principe, biali ludzie, Murzyni i Mulaci mieli zamiar zamordować Gubernatora i wszystkich Europejczyków nie należących do ich stronnictwa. Najznakomitsze domy kupieckie miały być złupionemi. Umówione zupełne systema rządu i administracyi, w którym spiskowi zająć naturalnie mieli pierwsze miejsca. Znakiem do wybuchnienia rokoszu, który miał dnia 12 lub 14 Sierpnia nastąpić, było wzniesienie pożaru. Przypadek atoli zniszczył cały zamach. U drukarza należącego do spisku drukowana była w nocy odezwa. Murzyn służący u niego wyrwał, iż coś tajnego robią. Z ciekawości, chociaż odrobiona odezwa troskliwie zamykana była, wykradł jeden exemplarz, i posłał żonę swoją do białego człowieka, który czytać umiał, aby mu treść jej powiedział. Szczęściem dostała się w ręce dobrego człowieka, który donosił zaraz o niej Gubernatorowi. Ten kazał zaraz drukarza i jego pomocników uwięzić i tak odkrył się cały niegodziwy plan. W Matanzas nad południowym brzegiem Kuby zachodzić mają zaburzenia.

Z Sztokolmu d. 10 Października.

Sprawiający przy tutejszym Dworze interesa Zjednoczonych Stanów [p. t. n. c. n. e. y] Ameryki, P. Hughes, który tu niedawno powrócił, wjeżdża dziś z zleceniem do Ces. Rossyjskiego Dworu do Petersburga.

Ces. Rossyjski Posel przy Dworze tutejszym, Jenerał Suchtelen, powrócił tu w tych dniach z Petersburga.

DODATEK DO NR 37. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 29 PAZDZIERNIKA 1823 ROKU, WE SRODE.

— Z Krakowa. —

Gazeta Warszawska pod dniem 21 b. m. umieściła następującą odpowiedź na krytykę o malarstwie i rzeźbie, umieszczoną w dodatku do Nru 162 do Gazety Korrespondenta Warszawskiego:

Do Redaktora Gazety Warszawskiej.

Krytyka bezstronna, łagodna, a nade wszystko sprawiedliwa, najlepszym zapewne jest dowodem znakomitego postępu w naukach i sztukach nadobnych: iak to sprawiedliwie uważa pisarz artykułu nadesłanego do Gazety Korrespondenta o wystawieniu malarstwa i rzeźby, umieszczonego w Dodatku do Nru 162. Lecz jeżeli słusznie postrzega, że niewieleby artysta miał *jeniuszu*, którego sprawiedliwe wad wytknięcie zraziłoby zdołało; niech z drugiej strony zechce zważyć, iak trudno, aby krytyka nie przybierała cienia osłobności, lub uprzedzeń miejscowych: gdy z lekka przebiegaąc wystawione płody pędzla, przywdzie iey dłużey się zastanowić, nad dziełem doskonałego się, a tem bardziey pierwszy raz ubiegającego się o chwałę artysty. Ten tu

właśnie jest przypadek, gdy zaledwie dotknąwszy cokolwiek płodów pędzla Pana *Blanka*, *Brodowskiego* i *Kokulara*, słusznie dłużey się zastanawia Recenzent nad dziełem wystawionem przez *P. Staltler*. Obraz ten historyczny sprawiedliwie więcey nad inne ściągnął uwagi iego i dostarczył iednych szczęśliwych, drugich za surowych może postrzeżeń; gdy tegoroczne wystawienie w tym rodzaju zupełny brak nam okazuje.]

Pomysł malarza jest pięknym, wielkim wystawiającym szczęśliwą sprzeczność. Knim wre zazdrością, kiedy spokojny, szczęśliwy *Abel* z rozrzewnieniem wdzięczności i miłości wznosi modły ku Przedwiecznemu. Światło z nieba spuszczone promień łaski oświeca iego dziewiczą postawę, tak iak ów, co zapalił dopiero złożoną ofiarę. W tem zaś chmurnem niebie, nad głową *Kaima* zawieszonem, w tym iego dzikiem i groźnecem spojrzeniu, w tem ściągnięciu muskułów silnego i twardym pracom oddanego męża, już się zwiastuje pierwsza myśl przyszłego bratobóystwa. Są to zalety, których zapewne nie zaprze-

czy bestronna krytyka dostrzegająca innych wad obrazu.

Smutną zaiste jest rzeczą, że człowiek ustawicznie ziedney ostateczności w drugą wpada. Jak nieszlachetne iednostayne okliwe były płody *Wanlo*, *Koy-pela*, nadewszystko *Bouchera*, w zeszłym wieku, tak płody artystów terażniejszych chcąc się tych wad ustrzedz, wpadają przeciwnie w twardość, suchość, brak perspektywy powietrzney, zwykłe znanie pierwotnego stylu odradziących się sztuk nadobnych. Jest to może ta zaraza romantyczności, która od nauk aż do sztuk rozciąga swą władzę; a iak uważa autor nadesłanego artykułu, tą zrazu drogą puścił się był sam *Rafaël*, gdzież przecież nie zaszedł? Nie godzi nam się rozpocząć i o naszym współziomku. Zboczywszy z gościeńca ubitego przez *Karaczow* i nieśmiertelnych ich uczniów *Dominikina* i *Guidoreniego*, wroci do tych odwiecznych gustu i piękności pomysłowej prawideł, doświadczeniem, własnem uczuciem (iakie iego kompozycye okazują) i zdrową krytyką prowadzony. Mimo niektórych przez krytyka wytkniętych uchybień, nie są to owe długie wyciągnięte figury, iakie początkowe płody *Cimabul* albo *Durrera* nam wystawiają. Jeżeli może nieco w ich koloryt, twardość konturów wpada młody artysta, nagradza tę wadę innemi zaletami. Któż z znawców nie postrzega pierwotnych wad *Guidoreniego* twardego i ciemnego jego kolorytu? które iednak tak przyjemnie, iak szczęśliwie w następnych płodach swojego pędzla okupił. Szukał on wzorów podobnie iak młody nasz artysta w tych niezrównanych głowach rodziny *Niobe*, które nigdy niemi byź nie

przestany, ilekroć wznosić oczy, myśl żal nasz ku niebu przychodzi. Jeżeli głowa *Abia* przypomina nam celniejszy twór starożytnego dłota, trudno podobno zaprzeczyć, aby i *Kaima* postawa, siła nie przywodziła na pamięć ułamek *Torso* zwany, albo *Herkulesa Farneskiego*. Podobieństwo więc *Abia* z głową *Nioby* za zaletę raczey, nieli za wadę poczytywałoby należało. Zarząć zaś nogi kobiecych, zdaje mi się bezzasadnym; lecz choćby i tak było, pozwolił sobie przypomnieć krytyk, iż wymówki z niewiedzialności, iakie *Kaim* czyni *Abiowi*, właśnie piętno charakteru postawie *Abia* nadawać powinny. Podobnie iak nam *Win kelman* to okazuje w postaci młodego *Bachusa*, gdzie do form młodzieńca lekko przydana, iakoby nieśzanina form niewieścich, nie tak więc prozno może spędził te lat pięć młody artysta, jeżeli się uapoil prawidłami sztuki, iakie głosi *Winckelmann*, jeżeli się przejął temi wzorami, które służyły i służyć nie przestają za odwieczne prawidła i piętno sztuk nadobnych. Temi karmiąc się wzorami, któremi widać, iż myśl iego jest zajęta, niech mu godzi się szczęśliwszy rokować postęp, nieli się nie zraża w tym szlachetnym zawodzie niektórymi postrzeżeniami. Idąc za starożytnemi, biorąc ich kształty pomysłowe za wzór prac następnych, przeymując się nimi, wybierając naturę szlachetniejszą i dorodniejszą w zebranych szczegółach; domierzy zapewne mety, iaką mu szczodra o ielka Rządu, własne uczucie piękności i życzliwość współziomków wskazują.

Ze Lwowa d. 22 Poździernika.

N. Cesarz Jmé, najmiłostciwszy Pan

nasz, wyjechał d. 15° b. m. przed godziną 6tą rano, na powrót do Wiednia. Miłość, wierność i najszczerze przywiązanie poddanych towarzyszyły w podróży najlepszemu Monarsze, który tylko dla dobra i szczęścia tej prowincyi pośród nas przebywał i wielu uciśnionym dawał pomoc i pociechę.

Świeży dowód miłości bliźniego i czułości nad nieszczęśliwymi dał Monarcha d. 13 b. m. w Nadworny, gdzie w tym dniu, niezadługo po przybyciu tam N. Pana, pożar wybuchnął. Według doszłych nas wiadomości, N. Pan pomimo wielkiego utrudzenia w podróży, udał się natychmiast z orszakiem swoim na miejsce pogorzeliska, gdzie osobiście i bezpośrednio dawał rozkazy do ratowania. N. Pan znajdował się przeszło 3 godziny przy ogniu a zawsze w miejscach najbardziej niebezpiecznych, nie uważając na iskry, które nie tylko w pobliżności, ale nawet na Jego własną Osobę padały. Dopiero, gdy wszelkie dalsze niebezpieczeństwo minęło, powrócił Monarcha do pomieszkania swojego, gdzie do godziny 9 wieczór dawał posłuchanie.

N. Pan, nim wyjechał z Nadworny zostawił u Starosty Cykułowego znaczne summy z własney kassy prywatney, w części dla rozdania ich między nieszczęśliwych pogorzelców, w części zaś dla nagrodzenia tych, co się wyszczególnili przy gaszeniu i wstrzymywaniu szerzenia się ognia. Do tych należy przed wszystkiemi майстер kaminiarski Müller, który nadto był tyle wspomniały, iż żadney nagrody nieprzyjął, i poprzestał na wewnętrznem przekonaniu, że powinności swojej dopełnił.

Pożar był dosyć wielki, a dla suchości dachów nayniebezpieczniejszy. Tylko usiłowaniom gaszących i gorliwości osobiście wdających się w to obu Ces. Król. Podkomorzych z orszaku Cesarzskiego, Hrabiego Wrbný i Waldsteina, którzy z nad wyczayną odwagą i szlachetnem poświęceniem siebie, nader okazali się czynnymi przy tym wypadku, niemniej straży C. K. pomieszkania na pomoc przybyłej, przypisać należy, iż tylko 7 domów w perzynę obrotzonych a 4 mocno uszkodzonych zostało.

Z Smirny d. 29 Sierpnia.

W przeszłym tygodniu Ipsarioci wyładowali na Embro, uwieźli wiele żyta i łączmienia, zabrali do 60 Turków w niewolą, ale dobrze się z nimi obchodzają. Ipsara jest jedną z wysp, które oręż podniosły, na które nawięcey panuje jedności, porządku, gorliwości i patriotyzmu.

Przed ośmiu dniami podczas krążenia Greckiego wojennego okrętu, kilka set Greków z okolicy Vourla odwiedziło nasze winnice i wzięli się do zbierania jagod. Zebrali się natychmiast Turcy i z tak przemagającą siłą uderzyli na Greków, że cz. z zebraniem jagodami i kilku sztukami pochwyczonego bydła z pośpiechem uciekli. Dwóch Turków i jeden Grek zabitych przy tem zostało.

Niedawno trzy wojenne i trzy przewozowe Tureckie okręty zarzuciły przed Koryntem kotwice, i oznajmiły znakami dowodcy Tureckiemu twierdzy, aby wysłał lud do zabrania przywiezionej żywności i potrzeb wojennych, i wyłożyły je w znaczney ilości na brzeg. Twierdza dosyć daleko od brzegu leży. Dowódca wysłał zaraz 150 jazdy, dla

zasłonięcia tego przywozu przeciw pod-
jazdom Greckim, które często pokazują
się w tych okolicach. Ale zaledwo wy-
ruszyła jazda z twierdzy, gdy z okoli-

cznych gór spuściło się 4000 Greków, któ-
rzy odparli jazdę Turecką do twierdzy, a
strzegących przywozu Turków na okrę-
ty i cały ten znaczny ładunek zabrali.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

robione w Obserwatorium Astronomicznem UNIWERSYTETU JAGIELLONSKIEGO,
w Miesiącu Październiku roku 1823.

Dzień	Wysokość Barometru			Stan Thermometru			Hygrometr			Wiatr	Stan Atmosfery
	rano	po poł.	wiecz.	rano	po poł.	wiecz.	rano	po	wie.	ran: p. p. w.	
25	27 11,6	27 10,8	27 9,7	— 2	+ 4,4	— 0,6	92°	60°	81°	E SE SE.	pog. pog. poch.
26.	27 8,2	27 9,3	27 9,8	+ 3,6	7	+ 4,4	82°	60°	60°	NO. N. N.	desz. poch. —
27.	27 10,0	27 11,1	27 10,0	3	7 4	5,4	98.	72.	90.	NONONO	poch. poch. poch.

Dnia 27 i 28 Października 1823 r.

**Cena Zboż różnego gatunku na Targu
w Krakowie sprzedawanych.**

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	12 —	11 15	10 15	10 —
— Żyta	8 —	7 15	7 —	6 15
— Jęczmienia	7 —	6 15	6 —	5 15
— Owsa	4 —	3 24	— —	— —
— Jagiel	18 —	17 —	16 —	— —
— Grochu	8 —	7 —	6 —	— —
— Rzepaku	16 —	15 —	14 —	— —

W Gdańsku dnia 17 Października.

Łaszt 3 Korcy wynoszący

Pszenicy	od Złp. 160	do 210
Żyta	— — 100	— 110.
Jęczmienia	— — 80	— 86.
Owsa	— — 60	— 66.
Grochu	— — 110	— 120.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 17 Października.

Czer: Zł. Holl. monetą Courant	Złp. 20 gr. 10
detto Cesarzski	— — 20 — 3
Fryd. Pruskie	— — 31 — —

Louider	— — 37 —
20to frankówki	— — 33 —
Szeiny Wiedeńskie za 100	— 226 —
Złoty ryński Szejnami	— 1 — 22

LOTERIA KRAJOWA.

W 57 Ciągningeniu d. 29 Października r. b.
w przytomności osób od Rządu do tego
wyznaczonych, wyciągnięte z koła zo-
stały Numera następujące:

20. 35 55. 1. 83.

Przyszłe 58 Ciągnienie dnia 5 Listopada
r. b. przypada.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek d. 30 b. m. 1823
dana będzie Komedia w 3 aktach, pod na-
zwiskiem: *Henryk VI na Łowach.*

W Niedzielę zaś d. 2 Listopada dana
będzie Opera w 2 aktach, z muzyką K.
Kurpińskiego, pod nazwiskiem: *Bojowir i
Wanda, czyli Zamek na Czorsztynie.* Którą
poprzedzi nowa Komedia w 1 akcie, z
dziej Moliera, pod nazwiskiem: *Maiżeń-
stwo przymuszone.*